

ЧЕРВОНЕ ЗАПОРІЖЖЯ

ОРГАН ЗАПОРІЗЬКОГО ОБКОМУ І МІСЬКОМУ КП(б)У
ТА ОБЛАСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЛЯЩИХ

№ 106 (6388)

Субота, 27 травня 1944 року

Ціна 20 коп.

ГОЛОВА НОЛГОСПУ

Повернувшись заза Волги в це село, голова колгоспу і. Чапаєва, Михайлівського району, Яків Тихонович Бабаєв що не встиг зробити і п'ять кроків по вулиці, як зустріч бому вийшла Присяга Сілченко, — і хата крайня.

— Ох, прийде же наш батько! — сплеснула вона руками, трохи змушуя чоловіка і розплакалась...

З того часу минуло уже пів року. Я. Т. Бабаєв голову в колгоспі, як і до піни, коли він був нагороджений медалями «За трудову відмінну» і Великою срібною медаллю Всеесоюзної сільськогосподарської виставки за підвищенню брожайності. За будову колгоспу він взявся, як за справу продовження його і своєї особистої слави радянського патріота. На веселій святі чапаєвці домоглися прекрасних успіхів. Не лише вони готуються і до життя. Як і раніше, колгоспом керує Бабаєв, як і раніше — тут зустрічається «батьком».

В цьому одному слові сказано все про те, яким повинен бути голова колгоспу. Він — головний командир в високорозвинених почуттях відповідальності за доручену справу перед колгоспниками і перед державою, за підлеглих бому і дітей, за все народне добро колгоспу. Він, як батько, відповідає за сім'ю, повинен використовувати кожного члена свого колгоспу і відповідати за нього; бути вимогливим і справедливим; зразком честності і віданості. Батьківщина для всіх колгоспників, як батько є зразком для всіх своїх дітей.

Такий голова колгоспу завжди буде користуватися необмеженою авторитетом і повагою серед колгоспників. Його слово для них — закон, його похвала — нагорода, його турбота про сім'ї — військово-службовці, про дітей — присіна допомога.

Обрання колгоспника чи колгоспниці на голову всього колгоспника — велика честь. Довіра мас треба виправдувати кожного дня, кожним вчинком. Голова колгоспу повинен бути передбачливим керівником, ініціатором господарем, використовуючи в собі почуття нового, вчасно підхоплювати ініціативу колгоспників, направляти їх сили на ті діяння,

ПЕРШОТРАВНЕВИЙ НАКАЗ ТОВАРИША СТАЛІНА УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

Українське державне видавництво видало українською мовою Першотравневий наказ мірнинів.

„Раднарком УРСР закликає всіх колгосників, колгоспниць, голів колгоспів, зоотехніків районів Радянської України, визволених від німецької окупації, по-більшовицькому взятись за справу швидкого розвитку птахівництва, щоб дати більше м'яса героїчній Червоній Армії і поліпшити забезпечення м'ясом населення“.

(З постанови Раднаркому УРСР „Про розвиток птахівництва в колгоспах і заходи по вирощуванню та переробці птиці на м'ясо“).

ВІД РАДЯНСЬКОГО ІНФОРМБЮРО

Оперативне зведення за 25 травня

Протягом 25 травня на фронтах істотних змін не відбулося.

За 24 травня у повітряних боях і вог-

нем зенітної артилерії збито 17 літаків противника.

Удар нашої авіації по транспортах противника у Фінській затоці

Ввечері на 25 травня авіація затоці два німецьких транспорти — один транспорт тоннажем в 3 000 тонн. Наші льотчики атакували і потопили обидва транспорти противника.

На південний схід від міста Станіслав війці на ряді дільниць намагалися вести розвідку боєми. Наші підрозділи, відвідуючи атаки противника, знищили більше 200 німецьких солдатів і офіцерів. Взято полонених. Гвардій рядовий Непочтитий, висунувшись вперед, знісши з автоматом 12 гітлерівців. Потім він вірвався в німецький блідаж і гранатами знищив ще кількох ворожих солдатів і офіцерів. Рядовий Барсук з гвинтівкою вбив с'ять німців. Біліці тг. Байдевич і Павлуцький вперше знаходилися в бойовій охороні. Півночі вони помітили двох війців, що наблизилися до них. Радянські біліці обезброяли ворожих розвідників і взяли їх в полон.

На результаті катастрофи вибухнули вагони із снарядами і загорілося 3 цистерни з бензином. Аварійна команда, що прибула до місця катастрофи, витягла з під уламків вагонів біля 100 обгорілих трупів німецьких солдатів і офіцерів. Білостокський партизанський загін «Борисов» за два тижні травня пустив під укіс 13 військових ешелонів противника. Розбито кілька паровозів і понад 90 вагонів з різними вантажами.

На 2 му Українському фронту на сторону Червоної Армії перешла 23 солдати 85 полку I-І румунської піхотної дивізії. Всі перебіжчики привезли з собою свою зброю і здали їх нашим біліцям. Румунський солдат Костянтин Ш. розповів: «Для нас цілком зрозуміло, що Німеччина програла війну.

Румунам не доводиться жалувати про це. Навпаки, ми будемо задоволені таким ківцем. Наш народ визволиться від війців, які завоюють Румунію, і вітхнє вільно. Румунські солдати мріють про мир. Є немало солдатів, які хочуть здастися в полон, але навколо нас багато війців. Спеціальні підрозділи німецьких автоматників стережуть румун і стежать за ними. У квітні, коли один полк вашої дивізії відступав під натиском росіян, війці відкрили вогонь і вбили багато румунських солдатів. Не зажаючи на сідкування, організований війцями, ми все ж втекли з частини і благополучно добралися до російських позицій».

Дніми в місті Ершекуйвар (Угорщина) з промовою виступив угорський «міністр» внутрішніх справ Ярош. Він вибувнув лайкою і погрозами на адресу своїх одвоземців, що віднімаються на боротьбу проти німецьких окупантів. «Тим, хто чинить опір, — заявив Ярош, — я дам зрозуміти, що це означає військова дисципліна». Далі угорський підручний Гітлера вирік: «Хто прагне до слави, хто може знайти їх по той бік Карпатських гір». Однак, угорські солдати зараз не жадають лаврові вінки. Вони знають, що всякий, хто в співучасництві з війцями гониться за примарними лаврами на радянсько-німецькому фронти, знайде лише ганебну смерть. Будапештські наймані Гітлера насильно гонять солдатів в похід «по той бік Карпат», приставляючи до них спеціальні загони жандармів. Не зажаючи на такий пильний погляд, величі і малі групи угорських солдатів щодня переходят на сторону Червоної Армії.



На фото: Герой Радянського Союзу генерал-майор авіації Іван Олексійович Лакеев.

Льотчики його з'єднання в повітряних боях знищили понад 700 літаків противника. Уряд Союзу РСР нагородив з'єднання орденом Червоного Прапору.

Фото Д. Чернова.
(Фотохроніка ТАРСС).

Білоруський партизанський загін «Месник», що діє в Мінській області, пустив під укіс німецький військовий ешелон.

МОСКВА, КРЕМЛЬ

*Верховному Головономандуючому Маршалу Радянського Союзу
товаришу СТАЛІНУ*

Дорогий Йосиф Виссаріонович! Шівтора роки тому, коли над нашою Батьківщиною висла смертельна вебеска, коли німці дійшли до Волги, до Сталінграда, купив я на свої трудові кошти бойовий літак і вручив його земляку — саратовському льотчику Сталінградського фронту майору Єрьоміну.

Словя подяки, які Ви від імені Червоної Армії висловили мені, рядовому колгоспнику, схвилювали колгоспне селянство і тисячі літаків, збудованих на кошти звичайних російських людей — полетіли на фронт до Сталінграда, де в той момент вирішувалася дола нашої Батьківщини. Літаки колгоспників допомогли Червоної Армії завдати німцям під Сталінградом такого вдачу, після якого вони вже не зуміли поправитися.

Я весь час слідкую за боєвими діями моого літака. Гвардій майор Єрьомін — Герой Сталінградської оборони, учасник повітряних боїв під Росівтом, Таганрогом, Мелітополем, Нікополем, в Криму, і зараз громить ворога на інших фронтах. Але недавно він повідомив мені, що літак мій, на якому йому пощастило знайти немало фріців, хоті і цілій, але вже спрацювався. Адже він у літака короткий.

Одергавши це повідомлення, я вирішив зробити Червоної Армії новий подарунок — купити новий літак, для чого вношую 100.000 карбованців.

Зі мною в колгоспі працюють дві дочки, невістка та

брата. Ми заробили за минулій рік понад 1.000 трудоднів. За перевиконання втрічі плану медохвірнання, як колгоспний пасічник, одержав в порядкові додаткові оплати багато меду. Все це, зароблене напруженою колгоспною працею, я вношу на будівлю нового літака.

Роблячи пей свій внесок, я хочу звернутися в закликом до всіх колгоспників.

Руські люди! Ми не шкодуємо своїх коштів, коли Вітчизна була в смертельній вебесці. Віддамо ж Батьківщині всі наші трудові заслуги.

Вчали Вас жити дружньою колгоспною сім'єю. Наука ця Ваша, тепер, в тажку воєнну годину, допомагає нам переборювати всі труднощі, витримувати всі випробування і немає в світі такої сили, яка могла б зламати силу нашу колгоспну, богоугорську.

Звертаюсь до Вас з прошкюю, Йосиф Виссаріонович, прошу дати мені можливість придбати винищувач самої останньої конструкції і особисто вручити його майору Єрьоміну.

Правіт Вам, Йосиф Виссаріонович, дорогий наш батько, від колгоспників сільгоспартії «Стахановець». Бажають вони Вам багато сил і здоров'я. Звятали вони, що скоро настуਪить той великий, світлий день, коли, за Вашим наказом, вся країна буде с军团убати Червоної Армії, яка завершить повний розгром німців.

Ферапонт ГОЛОВАТИЙ.

Колгосп „Стахановець“, Ново-Покровського району, Саратовської області

Колгоспнику Ферапонту Петровичу ГОЛОВАТОМУ

Прийміть мій привіт і подяку Червоної Армії, Ферапонту Петровичу, за Ваше піклування про по-

вітряні сили Червоної Армії.

Ваше бажання буде виконано.

І. Сталін.

Спостерігачі з міськкомунгоспу

Це було 16 березня. В кінці відставки начальника Водоканалу звільнив телефон. Тов. Резнік візяв трубку. Говорив т. Верещагін — завідувач міськкомунгоспу.

— Слухай, друже, чи не скажеш, як до тебе потрапити?

Резнік здивувався. Поперше, адрес водоканала відомий всьому населенню міста. А тов. Верещагін, який уже півроку на посту завідувача міськкомунгоспу, виявляється, не знає «як потрапити» на підприємство, підлегле комунгоспу. А, подруге, цікаво було, — що ж вони стались, що завідувач вирішив віддати водоканал?

Для цього, у Верещагіна були серйозні підстави. В цей день за засіданні міськради розглядалося питання про постачання населення водою, і завідувач, щоб «невідкладитися», вішов на місце «сознанітися» з роботою водоканалу.

Ми привели цей епізод для того, щоб дати уяву читачам про той порочний стиль роботи, який властивий Верещагіну.

Бюрократизм, практика керівництва численними комунальними організаціями тільки через накази і директиви, не виходачи з кабінету, — все це передалося і підвидомичом міськкомунгоспу установам — районмунгоспам, житлоуправлінню, сантехніці. В третій зелених насаджені, навірів, клал, звсім розвалілося господарство. В конторі по розбору зруйнованих будинків направо і наліво розтягаються будівельні матеріали. Заїйті до цих установ, і ви зробите висновок — комуналка в місті не відбудована.

Але які становища в виглязко деревах з чернігівських лісів, Верещагін їх знає, і заготовлює місцевих матеріалів не залишається. Протягом травня в місті не відбудовано майже одногодину будинку. Про яке ж прискорення темпів говорити Верещагін?

А як справи з благоустроєм? Майже місяць не провадиться ці роботи в місті, а міськкомунгосп все розробляє проекти того, хто в одинадцять інженерно-технічних працівників

виконаний тільки на... 20 пропонентів.

— Ну що ж, відстали малість, з олімпійським спокієм говорить Верещагін, — але попереду ще півроку, і ми постараємося прискорити темпи робіт.

Яка гарантія цьому?

Виявляється, відсутні. Для відбудування такої кількості житлооподії потрібно коло тисяч будівельників. Зарах немає і 250. Серед домогосподарок міста є багато бажаючих оводіти будівельною спеціальністю, але з ними не працюють, не навчають їх. Потрібно багато будівельних матеріалів. Але які становища в виглязко деревах з чернігівських лісів, Верещагін їх знає, і заготовлює місцевих матеріалів не залишається. Протягом травня в місті не відбудовано майже одногодину будинку. Про яке ж прискорення темпів говорити Верещагін?

А як справи з благоустроєм? Майже місяць не провадиться ці роботи в місті, а міськкомунгосп все розробляє проекти того, хто в одинадцять інженерно-технічних працівників

За кордоном

Воєнні дії в Італії

ЛОНДОН, 25 травня. (ТАРС). Головний штаб військ союзників в Італії повідомляє, що армії союзників в Італії досягли дальніх успіхів. Ранком 24 травня бронетанкові частини канадського корпусу проникли через пролом в «лінію Гітлера», пробитий канадською піхотою. Бронетанкові частини вклинилися глибоко у вороже розташування і досгли ріки Мельфі. Понте-корво очищено від ворога.

На фронті американської 5-ї армії ворог примушений був в багатьох місцях очистити територію. Війська союзників зайнято Террачіно. Соніно (на північ від Террачіно) і Рокка-Піані.

ДІЇ АВІАЦІЇ СОЮЗНИКІВ

ЛОНДОН, 25 травня. (ТАРС). Офіційно повідомляється, що крупні з'єднання англійської бомбардувальної авіації вчинили нальоти на авіаційний завод і два аеродроми поблизу Відня і Вінер-Нойштадтер. Крім того бомбардувані місто через ріку Авізіо поблизу Тренто (Італія) на залізниці, що веде до Брениерського перевалу, а також воєнні об'єкти в Австрії і Югославії. В цих нальотах взяло участь від 500 до 700 важких бомбардувальників цієї союзників.

Агентство Рейтер повідомляє,

«Софія» — ГОЛОВНИЙ ЦЕНТР

ГІТЛЕРІВСЬКОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ НА БАЛКАНАХ

СТОКГОЛЬМ, 25 травня (ТАРС). Шведський підданий, який недавно повернувся з Болгарії, повідомив кореспонденту газети «Світська дагбледет» про свої враження щодо становища в Софії.

За словами цього шведа, в болгарській столиці працює всього одна трамвайна лінія. Всі останні види транспорту обігріювані, або приведені в непридатність. Під час бомбардування 31 березня був висаджений в повітря великий склад боєприпасів, вибух завдав місці нових великих руйнувань.

Очевидець відмічає, що основними об'єктами бомбардування Софії були вокзали, сортувальні станції і будівлі, де розташовані війська адміністрації.

«Софія» є в сучасний момент, — говорить швед, — головними німецьким адміністративним центром на Балканах. В Болгарії знаходитьться багато німецьких військ, розташованих головним чином вздовж кордону».

ХВИЛЮВАННЯ СЕРЕД БОЛГАРСЬКИХ НОВОБРАНЦІВ

СТАМБУЛ, 23 травня. (ТАРС). Особи, що прибули сьогодні в Стамбул, повідомили, що дніми в болгарському портовому місті на Дунаї Лом'я сталися хвилювання серед болгарських солдатів, тільки-но залишених в армії. Но-вобраванці направлялися з цього порту по Дунаю в Белград для посилення болгарських окупантів

— спітати, як вони виконують рішення об'єкту партії і виконокому обряду про відбудову міста.

Відна навчала радянські людей цінити фактор часу. Заводи — велетні, які до війни будувались роками, стоять тепер до ладу протягом кількох місяців. Але цих солдатів рис — діловитості, цілеспрямованості, так необхідних бойовому радянському керівництву, немає у завідувача Запорізьким міськкомунгоспом.

Стан комунального господарства обласного центру владно диктує необхідність змінити керівництво міськкомунгоспу бойовими організаторами, здатними на всю широчину розгорнути відбудовчі роботи в міському господарстві.

Т. Огієвська.

Заступник редактора
М. НЕЧИПОРЕНКО.